

Publicerad 2019-01-08 01:14 av Pilträd

Fotograf: Pilträd ©

Släppa taget

Hur kan det komma sig
att känslan svänger från lycka och solsken
till att plötsligt få marken
borttryckt under mina ben?

Nu svävar jag runt i mörker igen
och greppar efter något för att hålla mig fast.
Ångesten växer hela tiden
och jag finner inget i fallets hast.

Jag sjunker längre ner
men slappnar plötsligt av.
Då släpper laddningen
och farten stannar av.

Nånstans inom mig
är det något som säger
att det är dags att släppa taget.
Det är fullkomligt nödvändigt
om jag ska hitta tillbaka till jaget.

Jag ska inte greppa
efter det gamla trygga
utan låta mig ramla
för att sedan nytt kunna bygga.

Det är mycket som är på väg att ske
och jag behöver ha tillit i alla processer
och be.

Låta mig falla ner i djupet av mitt innersta
hur skrämmande det än må vara.
Jag är beskyddad och omringad
av en änglaskara.

Det finns ett ljus längst där inne
som endast kan ses
med fullkomlig kärlek och tillit i mitt sinne.

Där finns en sol som skiner varje dag
och som är kraft och liv i allas Jag.

Det är mycket vi ska igenom
men med vetskap om att vi är älskade
och att allt är nödvändigt gott
så kan vi vandra våra fotspår
tills vi målet nått.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pilträd med Poeter.se id #116171 innehar upphovsrätten